

zondag 20 oktober 2024, 16:30 uur

Gezang 161: 1, 2, 3, 4

Lied: Onze Vader in de hemel

Lezen: Genesis 33: 18 - 34: 31

Lied 221

Liedboek 1010: 1, 3

Opwekking 689

Gezang 161: 1, 2, 3, 4

Heer, U bent mijn leven, de grond waar op ik sta.

Heer, U bent mijn weg, de waarheid die mij leidt.

Uw woord is het pad, de weg waar op ik ga,
zolang U mij adem geeft, zolang als ik besta.

Ik zal niet meer vrezen, want U bent bij mij.

Heer, ik bid U, blijf mij nabij.

'k Geloof in U, Heer Jezus, geboren uit de maagd,
eeuw'ge Zoon van God, die mens werd zoals wij.

U die stierf uit liefde, leeft nu onder ons:

één met God de Vader en verenigd met uw volk.

Tot de dag gekomen is van uw wederkomst,
dan brengt U ons thuis in Gods rijk.

Heer, U bent mijn kracht, de rots waarop ik bouw.

Heer, U bent mijn waarheid, de vrede van mijn hart.

En niets in dit leven zal ons scheiden, Heer.

Zo weet ik mij veilig, want uw hand laat mij nooit los.

Van wat ik misdaan heb, heeft u mij bevrijd,
en in uw vergeving leef ik nu.

Vader van het leven, ik geloof in U.
Jezus, de Verlosser, wij hopen steeds op U.
Kom hier in ons midden, Geest van liefde en kracht.
U die via duizend wegen ons hier samenbracht;
en op duizend wegen zendt U ons weer uit,
om het zaad te zijn van Gods rijk.

Lied: Onze Vader in de hemel

Onze Vader in de hemel
U staat zorgzaam om ons heen
Geef dat alle mensen weten
zoals U is er maar een.
Doe ons telkens weer geloven
in een wereld zonder pijn
In uw rijk dat eens zal komen
en dat soms te zien zal zijn

Help ons samen goed te leven
en te doen wat u graag wilt
Geef ons elke dag te eten
tot de honger is gestild
en vergeef ons wat we fout doen
net als wij niet blijven staan
bij de fouten van een ander
maar weer samen verder gaan

Help ons om te zien wat goed is
en wat slecht is, boos of naar
Geef dat wij het juiste kiezen
dat we goed zijn voor elkaar
Onze Vader, wij geloven
dat u onze wereld leidt
Met uw licht helpt u ons verder
Hier en nu en straks. Altijd

Amen amen

Lezen: Genesis 33: 18 - 34: 31

Dina en Sichem

¹⁸ Op zijn tocht vanuit Paddan-Aram kwam Jakob ook in Sichem, een stad in Kanaän. Toen hij daar behouden aangekomen was, sloeg hij ten oosten van die stad zijn kamp op. ¹⁹ Het stuk land waarop zijn tenten stonden, kocht hij voor honderd kesita van de zonen van Chamor, van wie Sichem er een was. ²⁰ Hij richtte daar een altaar op, dat hij 'El is de God van Israël' noemde.

34 ¹ Op een dag ging Dina, de dochter van Lea en Jakob, eens kijken bij de meisjes van dat land. ² Zij werd opgemerkt door Sichem, een van de zonen van de Chiwwiet Chamor, die over dat gebied heerste. Hij overweldigde en verkrachtte haar. ³ Maar omdat hij zich onweerstaanbaar tot Jakobs dochter Dina aangetrokken voelde en verliefd op haar was, deed hij zijn best om het meisje voor zich te winnen. ⁴ 'Zorg ervoor dat dat kind mijn vrouw wordt,' zei hij tegen zijn vader Chamor.

⁵ Het was Jakob wel ter ore gekomen dat Sichem zijn dochter had onteerd, maar zijn zonen waren op dat moment in het veld

bij het vee, en hij ondernam niets zolang zij niet thuis waren. ⁶ Chamor, Sichems vader, kwam bij Jakob om met hem te praten. ⁷ Zodra Jakobs zonen van het gebeurde hoorden, kwamen zij naar huis. Ze voelden zich diep gekrenkt en waren woedend omdat Sichem gemeenschap had gehad met hun zus en zich schuldig had gemaakt aan iets dat voor Israëlieten een schandelijk en ontoelaatbaar vergrijp is. ⁸ Chamor deed hun een voorstel: 'Sichem, mijn zoon, houdt zielsveel van uw zus. Daarom verzoek ik u haar aan hem tot vrouw te geven. ⁹ En verbind u ook door andere huwelijken met ons: geef ons uw dochters en trouw zelf met die van ons. ¹⁰ En blijf dan bij ons, het land ligt voor u open: u kunt er wonen, er vrij in rondtrekken en er grond kopen.' ¹¹ Sichem zelf zei tegen Dina's vader en broers: 'Als u mij goedgezind bent, geef ik u wat u maar wenst. ¹² Vraag gerust een hoge bruidsprijs van me en grote geschenken, ik geef u alles wat u verlangt, als u mij het meisje maar tot vrouw wilt geven.' ¹³ Jakobs zonen gaven Sichem en zijn vader een listig antwoord; dat deden ze omdat Sichem hun zus Dina had onteerd. ¹⁴ 'Dat kunnen we niet doen,' zeiden ze, 'onze zus aan iemand geven die niet besneden is, dat zou voor ons een schande zijn. ¹⁵ Wij kunnen uw verzoek alleen inwilligen op voorwaarde dat u net zo wordt als wij, dat iedereen van het mannelijk geslacht bij u wordt besneden. ¹⁶ Dan geven wij onze dochters aan u en trouwen wij met uw dochters, en dan blijven we bij u wonen en kunnen wij één volk worden. ¹⁷ Maar als u geen gehoor geeft aan deze eis, als u zich niet laat besnijden, halen we onze zus terug en vertrekken.' ¹⁸ Met dat voorstel konden Chamor en zijn zoon Sichem instemmen.

¹⁹ De jongeman wilde geen moment wachten met de uitvoering ervan, want hij begeerde Jakobs dochter vurig. Hij

genoot meer aanzien dan wie ook van zijn familieleden. ²⁰ Samen met zijn vader Chamor ging hij naar de stadspoort. Tegen de mannen die daar bijeen waren, zeiden ze: ²¹ 'Die mensen hebben vredelievende bedoelingen. Laat hen daarom hier wonen en vrij in ons land rondtrekken; er is immers ruimte genoeg voor hen in ons land. Wij kunnen met hun dochters trouwen, en onze dochters kunnen we aan hen geven. ²² Maar ze stellen één voorwaarde voordat ze bereid zijn om bij ons te wonen en één volk met ons te worden: al onze mannen en jongens moeten worden besneden, net als zij. ²³ Denk u eens in: hun hele veestapel en al hun bezittingen zijn dan van ons! Laten we hun daarom ter wille zijn, dan blijven ze bij ons.' ²⁴ Allen die in de stadspoort bijeen waren gekomen gaven gehoor aan de oproep van Chamor en Sichem, en zo werden allen van het mannelijk geslacht die daar bijeen waren, besneden.

²⁵ Drie dagen later, toen de mannen van Sichem hevige pijn leden, pakten twee van Jakobs zonen, Simeon en Levi, die volle broers van Dina waren, hun zwaard en overvielen de stad, waar niemand op onraad bedacht was. Ze doodden alle mannen. ²⁶ Ook Chamor en zijn zoon Sichem brachten ze om het leven. Ze haalden Dina uit Sichems huis en vertrokken. ²⁷ Daarop beroofden Jakobs andere zonen de slachtoffers en plunderden de stad, omdat hun zus onteerd was. ²⁸ Schapen, geiten, runderen, ezels, en alles wat er in de stad of op het veld te vinden was maakten ze buit. ²⁹ Alle bezittingen namen ze mee, en de vrouwen en kinderen voerden ze als gevangenen weg; ze roofden de huizen helemaal leeg.

³⁰ Jakob maakte Simeon en Levi verwijten. 'Jullie hebben mij in het ongeluk gestort,' zei hij, 'want jullie hebben mij een slechte naam bezorgd bij de inwoners van dit land: de

Kanaänieten en de Perizzieten. Ik heb maar een handjevol mannen, dus als ze met zijn allen tegen mij optrekken, zullen ze me verslaan en word ik met mijn hele familie vermoord.’³¹ Maar zij antwoordden: ‘Moesten we onze zus dan als een hoer laten behandelen?’

Lied 221

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Liedboek 1010: 1, 3

Geef vrede, Heer, geef vrede,
de wereld wil slechts strijd.
Al wordt het recht beleden,
de sterkste wint het pleit.
Het onrecht heerst op aarde,
de leugen triomfeert,
ontluistert elke waarde,
o red ons, sterke Heer.

Geef vrede, Heer, geef vrede,
Gij die de vrede zijt,
die voor ons hebt geleden,
gestreden onze strijd,
opdat wij zouden leven
bevrijd van angst en pijn,
de mensen blijdschap geven
en vredestichters zijn.

Opwekking 689

Spreek, o Heer, door uw heilig woord,
dat ons hart U hoort en verzadigd wordt.
Zaai uw woord, plant het diep in ons
en verander ons naar uw evenbeeld,
zodat Christus' licht in ons zichtbaar is,
onze daden maakt tot getuigenis.
Spreek, o Heer, en voltooi in ons
wat uw hand begon tot uw heerlijkheid.

Leer ons Heer, uw volmaakte weg,
echte need'righeid en gehoorzaamheid.
Toets ons hart en ons denken nu
in het heilig vuur van uw zuiverheid.
In geloof zien wij dan uw majesteit
en uw liefde leidt ons tot heerlijkheid.
Woord van hoop, dat ons leven deed,
overwinning geeft over ongelooft.

Spreek, o Heer, maak ons denken nieuw,
laat de diepten zien van uw plan met ons.
Woord dat klonk voor de tijd begon,
onze vaste grond tot in eeuwigheid.

Uw genade geeft ons de zekerheid:
al wat U belooft, wordt eens werk'lijkheid.
Spreek, o Heer, en voltooi uw kerk
en uw scheppingswerk tot uw heerlijkheid.
Spreek, o Heer, en voltooi in ons
wat uw hand begon tot uw heerlijkheid.